

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8),
תשל"ג-1973 *

1. בסעיף 7 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950:
(להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א), במקום פסקאות (1) עד (3) יבוא:

- "(1) 63% מהשכר הקובע - אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה;
(2) 46% מהשכר הקובע - כל עוד הכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על 85% מהשיעור האמור;
(3) 30% מהשכר הקובע - בכל מקרה אחר;
אולם כל עוד האלמנה נצרכת, תשולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה (1)."

2. בסעיף 8 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "75% יבוא "83%";
(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

- "(ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה - ישולם לה, בנוסף לתגמול החדשי לפי סעיף קטן (ב) -
(1) ליתום השני - 17% מהדרגה הקובעת;
(2) לכל אחד מהיתומים הנוספים - 15% מהדרגה הקובעת."

3. בסעיף 10 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "33% יבוא "35%", ובמקום "ט" יבוא "ר";
(2) בסעיף קטן (ב), במקום "50% יבוא "52%";
(3) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), אחרי "שני ילדים" יבוא "או יותר", במקום "50% יבוא "60%", ופסקה (3) - בטלה;
(4) בסעיף קטן (ד), במקום "120% יבוא "150%";
(5) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) לענין סעיף זה יראו ילד של שכול כעומד ברשות עצמו אם מלאו לו 18 שנה והכנסתו היא כשיעור הכנסתו של עובד המדינה בדרגה י"ב של הדירוג האחיד שיש לו הרכב משפחה כשלו, אולם לא יראו כעומד ברשות עצמו -

- (1) מי שיש לו שלושה ילדים קטינים או יותר הסמוכים על שולחנו;
(2) מי שהוא רזוק שאינו נצרך, כל עוד הוא מזוטר עבודה;
(3) בת רזוקה."

* נחקל בבג"ט ביום ד' באדר א' תשל"ג (6 בפברואר 1973); תצעת האק"ד ודברי הנכבד פרסמו בה"ח 1010, תשל"ב, עמ' 404.

1 סי' תשי"א, עמ' 163; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ה, עמ' 172; תשי"ג, עמ' 36; תשי"ה, עמ' 295; תשי"ז, עמ' 140; תשי"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126.

4. בסעיף 13 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "40%" יבוא "43%".
 היקף סעיף 13
5. בסעיף 29 לחוק העיקרי, אחרי "כאמור בסעיפים 8 או 9" יבוא "או 13".
 היקף סעיף 29
6. אחרי סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:

קצובת הבראה 729. הורה שכול או אלמנת נספה המקבלים תגמולים יהיו זכאים פעם אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבעה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה, בתנאי שאינם זכאים לקצובת הבראה ונופש במקום עבודתם; ואם הם זכאים במקום עבודתם לקצובה כאמור בעד פחות משבעה ימים, ישולם בעד ההפרש שבין שבעה ימים והימים שבעדם הם זכאים במקום עבודתם לפי השיעור הנהוג לגבי עובדי המדינה."

7. (א) תחילתם של סעיפים 1, 2 ו-4 היא ביום י"א באלול תשל"א (1 בספטמבר 1971), אולם לענין תגמולים המגיעים בעד התקופה שלפני יום כ"ב באלול תשל"ב (1 בספטמבר 1972), ייקרא סעיף 7 לחוק העיקרי כאילו בססקאות (1) ו-(2) נאמר במקום "70%" - "50%" ובמקום "85%" - "75%".

(ב) תחילתו של סעיף 5 היא ביום ו' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971).

(ג) תחילתם של סעיפים 3 ו-6 היא ביום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).

משה דיין
 שר הבטחון

גולדה מאיר
 ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
 נשיא המדינה

מסמך מס' 1000